

Zaak 245561

DW

RAAD VAN DISCIPLINE
in het ressort Amsterdam

De Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie
t.a.v. mr. D.J. Hesemans
DGWIAV/ DW
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Mr. drs. A.P. Schoonbrood-
Wessels,
voorzitter
Mr. M.A.H. Verburgh,
Stafjurist
Postbus 84500
1080 BN Amsterdam
T: 020-5411098/3543
F: 020-5413145

Amsterdam 29 maart 2012
Uw Ref. 5702345/11/6

Inzake Vervolg op brief raden 14-11-2011; Aanvullende wijzigingen
Advocatenwet

Excellentie,

Hierbij gaan de bij brief van de raden van 14 november 2011 aan u aangekondigde aanvullende voorstellen tot wijziging van de Advocatenwet. Zij behelzen enige praktische verbeteringen van de tuchtrechtspraak. De voorstellen zijn deels al afgestemd en bekend op ambtelijk niveau bij het ministerie. Wetsvoorstel 32382 ("Van Wijmen") biedt een uitgelezen mogelijkheid deze verbeteringen binnen afzienbare termijn te realiseren. Daarom verzoeken de raden u vriendelijk maar dringend om de voorstellen op te nemen in de tweede nota van wijziging bij wetsvoorstel 32 382 voordat deze wordt ingediend bij de Tweede Kamer.

Mocht daaraan behoefte bestaan, dan zijn de raden uiteraard gaarne bereid de voorstellen mondeling of schriftelijk nader toe te lichten.

Graag vernemen wij uw reactie op de voorstellen.

Hoogachtend,
namens de raden van discipline,

A.P. Schoonbrood-Wessels
Voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Amsterdam

0313012017
00:00:00

Bijlage bij brief raden dd 29 maart 2012
AANVULLENDE WIJZIGINGSVOORSTELLEN ADVOCATENWET TBV WETSVOORSTEL 32382

1. (plaatsvervangend) voorzitters van rechtswege plaatsvervanger bij alle andere raden (art 46b).

Voorstel:

Bepalen dat (plaatsvervangend) voorzitters en (plaatsvervangend) leden van een raad van rechtswege plaatsvervanger zijn in de overige raden van discipline.

Toelichting:

Ter bevordering van de flexibiliteit van de raden wordt – naar analogie van de gewone rechtspraak – voorgesteld om te bepalen dat voorzitters en plaatsvervangend voorzitters van een raad van rechtswege plaatsvervanger zijn in de overige raden van discipline. Dat kan onder meer van pas komen bij wrakingen, die nogal eens voorkomen tegenwoordig (in verhouding veel vaker dan in de gewone rechtspraak). Vgl. bijv. art 40, tweede lid, Wet RO. Het ligt voor de hand hetzelfde voor de (plaatsvervangend) leden te laten gelden.

2. dekenbezwaar (art 46f, eerste lid)

Voorstel:

In artikel 46f, eerste lid, vervalt: “buiten het geval van een klacht”.

Toelichting:

Dit voorstel beoogt een misverstand weg te nemen. In de praktijk dient de deken regelmatig bij de raad van discipline een bezwaar in tegelijk en samenhangend met een door een klager aangedragen klacht tegen dezelfde advocaat. De huidige tekst van het artikel kan, zo is gebleken, ten onrechte de indruk wekken dat een dekenbezwaar uitsluitend “buiten het geval van een klacht” kan worden ingediend.

3. Zitten met 3 of 5 personen (47 lid 1)

Graag mogelijk maken dat de raad ook met 3 personen, dat wil zeggen een (plaatsvervangend) voorzitter-rechter en twee leden-advocaten, zitting kan houden. Dit is ook een wens van de Nederlandse Orde van Advocaten. Vgl. artikel 28 Wet tuchtrechtspraak accountants.

4. Wraking (art 47 lid 2)

Voorstel:

In aanvulling op de wrakingsregeling van artikel 47 Advocatenwet (Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing) de volgende bepalingen opnemen:

- De raad van discipline kan kennelijk niet-ontvankelijke of kennelijk ongegronde wrakingsverzoeken zelf (dus niet door een wrakingskamer) afdoen. De beslissing wordt dan gemotiveerd in het proces-verbaal van de zitting of in de beslissing van de raad die op de behandeling volgt.
- Tegen de in het vorige lid bedoelde beslissing kan uitsluitend tegelijk met de beslissing in de zaak zelf hoger beroep worden ingesteld. Betreft het een beslissing op verzet, als bedoeld in artikel 46h, vierde lid, dan is dat hoger beroep beperkt tot de beslissing van de raad op het wrakingsverzoek.
- Indien het wrakingsverzoek in hoger beroep alsnog gegrond wordt verklaard, wordt de zaak terugverwezen naar de raad van discipline die de zaak vervolgens opnieuw behandelt in een samenstelling zonder de voorzitter of de leden van de raad waarop het wrakingsverzoek, voor zover dat in hoger beroep gegrond werd bevonden, betrekking had.

Toelichting:

Het voorstel beoogt het probleem van het toenemende aantal kansloze wrakingen beheersbaarder te maken, zonder af te doen aan het fundamentele recht van partijen op een eerlijke rechtsgang.

Bij de raden van discipline worden relatief veel meer wrakingsverzoeken ingediend dan in de gewone rechtspraak, zowel door klagers als door verwerende advocaten. Dit hangt vermoedelijk vooral samen met het feit dat de klagers zich veelal niet door een advocaat laten bijstaan en een deel van de klagers bovendien zo zeer teleurgesteld is in het Nederlandse juridische systeem (en de advocatuur in het bijzonder), dat zij ook de raden van discipline met wantrouwen tegemoet treden. Wrakende verweerders zijn dikwijls advocaten die zien aankomen dat aan hen een maatregel zal worden opgelegd. Wat de oorzaken van het grote aantal wrakingsverzoeken ook zijn, feit is dat dit, mede gezien de specifieke organisatievorm van de raden (het werk is voor voorzitter, leden en griffiers een nevenfunctie), voor het werk en daarmee de doorlooptijden onevenredig ontwrichtend is.

Veel wrakingsverzoeken worden ingediend met het uitsluitende doel om uitstel van de zitting te verkrijgen of om anderszins een spaak in het wiel te steken. De gewone wettelijke mogelijkheden om tegen misbruik van het wrakinginstrument op te treden (artikelen 513, vierde lid, en 515, vierde lid, Wetboek van Strafvordering, die in artikel 47, tweede lid, Advocatenwet van overeenkomstige toepassing zijn verklaard) zijn in de tuchtrechtspraak onvoldoende effectief. In bijvoorbeeld een rechtbank kan een wrakingsverzoek snel, soms nog dezelfde dag worden behandeld door een wrakingskamer, waarvan de leden permanent stand-by staan in hetzelfde gebouw. Na de uitspraak in het wrakingsincident kan de hoofdzaak direct hervat kan worden. De voorzitters en leden van een raad van discipline zijn echter rechters en advocaten die hun hoofdfunctie elders uitoefenen en slechts eens in de paar weken een zitting voor de raad van discipline doen. Tussen de schorsing van de hoofdzaak als gevolg van de indiening van een wrakingsverzoek bij de raad van discipline en de behandeling van de wraking zitten daardoor vaak enkele weken, waarna het bij afwijzing van het verzoek weer enkele weken kan duren voordat de zaak weer op zitting komt. Organisatorisch is het nagenoeg onmogelijk de

0313012012
09.17
006

raad dan in precies dezelfde samenstelling te laten zitten als op de eerste zitting, met als gevolg dat (deels) andere personen zich in de zaak moeten verdiepen.

Daarom wordt nu voorgesteld dat de raad van discipline voortaan kennelijk niet-ontvankelijke of kennelijk ongegronde wrakingsverzoeken zelf kan afdoen. De rechtsbescherming wordt gewaarborgd doordat de mogelijkheid van hoger beroep, die thans ontbreekt, voor deze gevallen wordt geopend, en wel tezamen met de hoofdzaak.

Het is wellicht raadzaam om met dit voorstel eerst bij voorbeeld twee jaar te experimenteren in de vorm van een "pilot".

5. intrekking klacht (47a)

Voorstel:

In artikel 47a moet intrekking mogelijk blijven tot aan de uitspraak.

Toelichting:

De raden verwijzen voor de goede orde naar hetgeen zij in genoemde brief van 14-11-2011 schreven: "In het concept eerste lid is bepaald dat intrekking slechts mogelijk is tot aan de sluiting van de zaak ter zitting. Het moet echter net als nu mogelijk zijn tot aan de uitspraak. Soms willen partijen na de zitting de mogelijkheid van een schikking (nader) onderzoeken. De voorgestelde bepaling zal dat ernstig bemoeilijken en dat achten wij niet gewenst."

Het Hof van Discipline heeft hetzelfde voorstel gedaan en de Orde is het er inmiddels ook mee eens.

6. tenuitvoerlegging voorwaardelijke maatregel (artt 48e en 48g)

a). termijn

Voorstel:

Artikel 48e, tweede zin, vervalt

Toelichting:

Volgens de 2^e volzin van art 48e Advocatenwet kan een last tot tenuitvoerlegging van een voorwaardelijke maatregel niet meer worden gegeven na 3 maanden na het einde van de proeftijd. Deze termijn is – zo kan uit de parlementaire geschiedenis worden afgeleid – ontleend aan artikel 14g, vijfde lid, tweede zin, Wetboek van Strafrecht, dat luidt:

"Het openbaar ministerie is in zijn vordering niet ontvankelijk wanneer zij later wordt ingediend dan drie maanden na het verstrijken der proeftijd." De parallel met het strafrecht gaat echter in een aantal opzichten mank. De Advocatenwet bepaalt immers niet dat de deken de vordering niet meer na drie maanden na het einde van de proeftijd kan doen, maar dat de raad de last dan

niet meer kan geven. Dat is in zoverre logisch, dat de raad de last ook ambtshalve kan geven. Het maakt echter wel, dat de termijn in het tuchtrecht per saldo korter is dan in het strafrecht. Belangrijker nog is dat een tuchtrechtelijk vergrijp, anders dan een strafbaar feit, meestal pas aan het licht komt doordat een klager een klacht indient. Daar gaat veelal enige tijd overheen. Vaak zal een in de proeftijd gepleegd tuchtrechtelijk vergrijp drie maanden na de proeftijd nog in het geheel niet aan het licht zijn gekomen, bijvoorbeeld als het nieuwe feit vlak voor het einde van de proeftijd heeft plaatsgevonden. Bovendien heeft de deken tijd nodig om een klacht over een in de proeftijd gepleegd feit te onderzoeken. De huidige termijn is daarom in de praktijk veel te kort en leidt ertoe dat bij een nieuw tuchtrechtelijk vergrijp binnen de proeftijd de voorwaardelijke maatregel vaak niet meer ten uitvoer kan worden gelegd.

Het wetsvoorstel biedt ons inziens in het nieuwe artikel 46g, eerste lid, onder a, reeds voldoende rechtszekerheid aan de advocaat aan wie een voorwaardelijke maatregel is opgelegd. Vanaf het moment dat klager kennis heeft gekregen van het feit, heeft hij ingevolge die bepaling immers in beginsel drie jaar de tijd om een klacht in te dienen. Er is naar het oordeel van de raden geen reden om naast deze betrekkelijk korte "verjaringstermijn" van tuchtrechtelijke vergrijpen een aparte termijn te stellen voor de mogelijkheid een last tot tenuitvoerlegging van een voorwaardelijk opgelegde maatregel te geven. Voorgesteld wordt daarom nu om de termijn uit artikel 48e, tweede zin, geheel te schrappen.

NB: In de laatst bekende conceptversie van wetsvoorstel 32382 wordt in artikel 48e, eerste zin, Advocatenwet vermoedelijk abusievelijk slechts naar artikel 48b (bijzondere voorwaarde) verwezen. Uiteraard dient hier alsnog ook artikel 48a (algemene voorwaarde) te worden vermeld.

b). hoger beroep

Voorstel:

Artikel 48g komt te luiden:

Een beslissing als bedoeld in de artikelen 48d en 48e is, voor zover deze geen deel uitmaakt van een beslissing van de raad van discipline ter zake van een andere in artikel 46 bedoelde gedraging, niet aan enig rechtsmiddel onderworpen.

Toelichting:

Hoger beroep tegen de last is thans geheel uitgesloten. Er kan een vreemde situatie ontstaan als (zoals vaak - vgl. R181-2008 of 09-250A+251A en HvD 5661; YA0958 YA0188) tegelijk met de last tot tenuitvoerlegging de klacht of het dekenbezwaar die de aanleiding was voor de wens tot tenuitvoerlegging gegrond verklaard wordt. Tegen de last staat geen hoger beroep open en tegen de gegrondverklaring wel. Het is dan riskant om hangende laatstbedoeld hoger beroep de last ten uitvoer te leggen, ook al is deze formeel onherroepelijk. Voorgesteld wordt daarom om, in lijn met artikel 14j, eerste lid, Wetboek van Strafrecht, hoger beroep tegen de last in dit geval wel mogelijk te maken, maar pas tegelijk met de eindbeslissing inzake de nieuwe klacht die de aanleiding was om de last op te leggen.

7. bevoegdheden en kosten rapporteur van overeenkomstige toepassing op bewindvoerder ex art 60b

Voorstel:

Artt 60d en 60e van overeenkomstige toepassing verklaren op de bij wijze van voorlopige voorziening op grond van artikel 60b aangestelde "bewindvoerder".

Toelichting:

Codificatie van Hof van Discipline 18-4-2011, 6012.

8. kosten rapporteur (art 60d Advocatenwet)

Voorstel:

Aan artikel 60d toevoegen, bijvoorbeeld in een nieuw vijfde lid, dat de raad van discipline, ambtshalve of op verzoek, ook als er geen schorsing of voorziening ex artikel 60b Advocatenwet wordt opgelegd in afwijking van het vierde lid kan bepalen dat de advocaat de kosten van het onderzoek draagt mits de advocaat in kwestie in de gelegenheid is gesteld zijn standpunt dienaangaande kenbaar te maken.

Toelichting:

De uitzondering in het huidige vierde lid is bedoeld voor de situatie dat het onderzoek uitwijst dat er niets aan de hand is. In dat geval is het niet redelijk de advocaat met de kosten van de rapporteur te belasten. In het geval echter dat het rapport niet positief is maar dat er aan de advocaat toch geen schorsing wordt opgelegd omdat bijvoorbeeld de advocaat zichzelf al heeft uitgeschreven, is de regeling onbevredigend. De voorgestelde toevoeging beoogt dit te ondervangen.

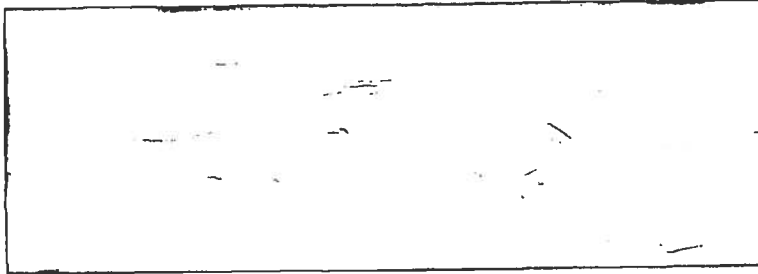
9. overige aanvullingen wetsvoorstel 32382 ("Van Wijmen")

- a) Tekst Advocatenwet nog aanpassen aan wetsvoorstel 32891 (Herziening gerechtelijke kaart). Bijv art 46a.
- b) In overgangsartikel IVa niet alleen paragraaf 4 vermelden, maar ook de paragrafen 4a (artt 60ab e.v.) en paragraaf 4b (artt 60b e.v.).

de Rechtspraak

Rechtbank
Amsterdam

TNT Post
Port betaald
Port Payé
Pays-Bas

00
00
00
00
00
00
00

Raad van Discipline
Mr. M.A.M. Verburgh
kn. BRW 3.29

Postbus 84500, 1080 BN Amsterdam

